

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Matnáðir geva sálarneyð

Hann kom brestandi inn í vertshúsið Kolibri í Vadsø heilt har uppi í ein landnyrðing í Noregi (góður humor at kalla eitt vertshús Kolibri í kavanum og myrkrinum).

Vaksin maður, væl klæddur, ásynligur, eitt sindur dandyman, silvurketu um hálsin, stíva kenning.

Við barrdiskin fór hann at tosa við meg um eina hending á Balkan, har hann hevði verið hermaður. Friðarvarðveitandi sjálvandi, sum tað kallast, tá Vesturheimurin sendir herfólk til onnur lond at drepa fyri at varðveita friðin.

Teir høvdu skotið inn í ein barnagarð. Høvdu einki val, vistu ikki, um teir, sum teir skuldu drepa fyri at varðveita friðin, vóru inni har. Tað vóru teir ikki. Har vóru bara børn og námsfrøðingar. Og vit skutu, segði hann.

Hetta nívdí hann illa, skiltist. Men hvat skuldu teir gera, teir vistu ikki betur? Teir noyddust at skjóta, fyribýrgjandi.

Hann var sum aðrir, sum hava sæð Rambo ov ofta, og síðani fara út at berjast fyri fólkaræðinum og frælsa heiminum, farin sjálvboðin í kríggj.

Steðgaði ikki leingi, eina øl, í Kolibri, so fóru hann og teir,

hann var saman við, vinmenn kanska, út aftur í kavakvøldið. Sá hann ongan-tið aftur teir fáu dagar, eg var í Vadsø.

Shit happens í kríggi.

Bjórnaðir eru marglæti heima hjá tær sjálvum.

Tað vóru matnáðir eisini. Vóru, tí nýggjasta álopið frá heilsbrigatuni er á okkum, sum eta einsamøll og kalla tað lívsvirði. Men nú er tað heldur ikki gott longur. Tað er ikki gott fyri sálarstøðuna at eta einsamallur ella -møll.

Vit skulu eta saman við øðrum. Vit skulu sum sagt eta og tosa, tosa við døgurðanum í munnum. Hoyra um sjúk og sjúk fólk, meðan vit eta, tí í Føroyum tosa fólk ikki um annað, heldur ikki við mati í munnum.

Uttan iva kemur hatta við ikki at eta í einingi úr Danmark. Haðani fáa við allar fremmandar ósiðir úr øllum londum oman yvir okkum.

Tey høvdu eina ferð eitt í Danmark, tey kallaðu samtalekøkken.

Eitt samtalekøkken er, sambært orðabókini, ein stórir, opin køkur, hvor madlavning kan kombineres med socialt samvær. Eg meini tað. Fyrr søgdu tey, at fleiri kokkarnir eru, verri verður maturin.

Men tað ræður bara um at tosa og tosa nógv, bæði tá maturin verður gjørdur og etin. Næstu boð frá heilsuprophetunum verður helst tað, at tú skalt ikki vera einasmallur/møll, tá maturin skal út aftur. Tað er so góð sálarbót at hava onkran at tosa við júst

sum á hinari bukkuni, sum øll sita á, teirri sosialu, sum byrjar við F.

Eins høpisleyst og lívið er, líka so burtur úr vón og viti er at vaska vindeyggu og skræða upp illgresi.

Dagin eftir eru vindeygguni líka skitin aftur og ógrasið komið upp aftur.

Og so er tað søgan um hann, sum drakk í so nógv og kom skít heim á miðjari nátt. Hetta gjørdist so við og við konuni ovboðið. Ongar bjórnaðir longur. Hon avgjørdi at gera okkurt fyri at steðga hesum óskili. Eina náttina, maðurin kom buldrandi heim í góðum lagi, stóð konan í myrku gongini. Í somu løtu, maðurin skáksigldi inn um útidyrnar, rópti kona: eg eri fanin, tín fani!

Jú, men góðan morgun, segði hann, og tók í hondina á fananum, eg eri giftur við systur tínari. Kom innar og fá teir ein lítlan.

Søgan stóð í einari skúlabók, eg hevði í enskum í Íslandi. Shake hands, I am married to Your sister.

Lívið er sum skilst ov stutt til at eta í einingi. Men meira er at vaska upp, tá fleiri eta.

Nú vit tosa um sálarbótina, At vaska upp er sálarbót. Men fólk hava maskinu at vaska upp. Ein maskina hevur onga sál.

Veit ikki, um eg havi nakra sál, men eg vaski upp við hond.

Og dagin eftir er alt skitið aftur.

Høgni
Djurhuus

MYND: HEINESSEN MYNDIR

10
skjótir

Pól Jóhannus Justinussen

Yrki: Elektrikari/ Fótibóltsspælari – **Bústaður:** Skála

Hvat ætlaði tú at blíva, tá ið tú bleivst vaksin?

Havi altíð ynskt at veri professionellur fótibóltsleikari, og hevur tað verið mín størsti dreymur.

Hvat átti hitt kynið at vita um títt kyn?

Konufólk skal vita tað, at menn hava ikki somu tankagongd sum konufólk. Tað er ofta prógvað!

Hvat áttu børn at vita um tað, at vera vaksin?

At sum oftast er tað tey vaksnu, sum hava rætt í ymskum tingum, at man sum vaksin mangan ynskir at vera eitt barn aftur, iðstáðin fyri at bliva eldri og eldri, og at tey skulu bara njóta at vera barn.

Hvat var tann seinasti dreymurin tú gjørdi til veruleika?

Tann seinasti dreymurin er heilt sikkurt tað, at eg eri blivin pápi, at einum soni...

Um tú tordi, so hevði tú?

Trimmað alt hárið av!

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

Um øll høvdu elska næsta sín sum seg sjálv, so hevði tað heilt sikkurt lætt nógv um

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

Eg havi ofta hugsa um hvussu lítil verðin veruliga er.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at?

Yvirhála bilar sum koyra seint beinanvegin, og ikki bíða.

Tann støðugt ringa samvitskan snýr seg um at tú?

Eti bomm beint áðrenn songartíð.

Enda setningin: Føroyar áttu:

Ikki at gift samkynd.

